

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím: 30 - 3500

Forrás:

Pesti Napló

30-3500

Abban az időben, — másfél esztendővel ezelőtt — amikor a budapesti villamosjegy ára 30 korona volt, egy kiló nulláslisztért 160 koronát, egy kilogram burgonyaért 33 koronát s egy tojásért 40 koronát adtunk. Ma egy villamosjegyért 3500 koronát kell lefizetni, holott egy kilogram nullásliszt csak 5600 koronába, egy kilogram burgonya 4000 koronába és egy tojás 1500 koronába kerül. A villamosjegy árának emelkedése és az említett elsőrendű szükségleti cikkek árának emelkedése között tehát szembeszökő az aránytalanság. Sőt talán azt is lehetne mondani, több mint szembeszökő — szédítő! Hiszen a különbségek csak több számjeggyel kifejezhető százalékban mutatkoznak.

Miképpen lehetséges ez? Miképpen lehetséges, hogy az elsőrendű szükségleti cikkek, amelyeknek az ára mindig a legsebesebb ütemben szokott emelkedni, nem tudtak lépést tartani a villamosjegy gyors tempójával?! A villamosjegy túlszárnyalta valamennyiüket, elhagyta mindegyiket s olyan magasságban állapodott meg, — ha ugyan már megállapodott — hogy a nullásliszt, a burgonya, vagy a tojás csak nagysokára, vagy egyáltalán nem vergődhetik fel a közelébe. Mi oka van ennek? Bármely oldalról vizsgáljuk is e kérdést, csak azt a választ kapjuk rá, hogy az elsőrendű szükségleti cikkek árát *nem* a kurzus urai határozták meg... Befolyást gyakoroltak ugyan erre az árra is s tőlük telhetően rája nyomták a maguk bélyegét, de a kereslet és kínálat, továbbá a gazdaság egyéb törvényeit *ennél* nem törhették össze.

Bp

1924. J. 1.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

A budapesti villamosjegy árát azonban egységyedül a kurzus urai szabták meg. Ezen a téren korlátlan monopólium volt kezükben, senki velük nem versenyezhetett, s így azt az árt diktálták rá a közönségre, amelyet helyesnek gondoltak. A közönség a diktátori szóra nem felelhetett azt, hogy nem jár többé villamoson, — mert a villamosról nem mondhat le az, aki távol lakik a város szívéből, ez a közlekedési eszköz éppen úgy hozzátartozik a metropolis életéhez, mint akár a levegő. A szó legridegebb értelmében tehát monopólium ez a közlekedési eszköz s ez a magyarázata annak, hogy a 30 koronás villamosjegy ára felszökhetett 3500 koronára, míg a 40 koronás tojás ára csak 1500 koronáig bírt felvergődni.

Ha a kurzus urainak minősítési táblázatán nem szerepelne más rovat, csak ez az egy, ez tökéletesen elégséges volna ahhoz, hogy Budapest lakossága a maga nézetét rólok megalkossa. De sajnos, van ott több is. A gáz, villany, víz, s még néhány ehez hasonló adat sötétlik ott, s amely mind a kurzusgazdálkodás erkölcsére vet vakító világosságot. Arról beszélnek ezek az adatok, hogy itt öt esztendőn keresztül nem csupán a közönség érdekének szempontja érvényesült, — úgynevezett kurzus-szempontok kerekedtek felül, s ennek tulajdonítható, hogy az az ember, aki csak verejtékkel képes mindennapi falatját megkeresni, ma — 3500 koronát kénytelen a villamosjegyért lefizetni. A gazdasági válság viharaival szemben nem a tudás fegyverével küzdöttek, hanem egyszerűen mechanikusan emelték az árakat, nem törődve azal, hogy így a legkétségbeejtőbb szociális bajokat idézik elő. Ha a kurzus fejfájára egyszer rá akarnak valamit majd írni, ennél a két számnál — 30 : 3500 — illőbbet nem találhatnak.